

KOFFIEKESERT 2004

**De Kwast “ is om op te
vrete”!**

Vóórwoord

Beste mense,

Dèèr is't boekske van 't Koffiekesert wir.

Ja, me starte mar wir's me wa cijfers, de 24e Vastenavend van De Kwast, 't 15e Koffiekesert ('t 9e bij Krijne), 't 14e boekske, vor d'n 9e keer Boerenverdriet (al gooien ze 't soms over de balk) en vor de 6e keer De Sjokkers uit Goes.

De Kwast ken mé 'n gemengde blik trug kijke op 't afgelòpe jaar, 'n goed Koffiekesert, eervolle vermelding in de krant over 't dweilbendfestival , meziekmaal liep 't ok wir lekker en 'n grandioos Donateursavend ('t leek de Efteling wel) zijn d'òògtepunte.

Mar bij de start van't nieuwe seizoen was't wa minder, de opkomst bij de repetiesie was minder (vor 't eerst 2 weke vor ellufelluf gestart), zo as ze tegewoerdig wellus zegge de **“gemie was t'r 'n bietje n'uit** “ in onze relatie.

Mar de leste repetiesies is t'r wir wa vuur te zien in De Kwast en mot t'r wir na elk repetoirke stevig wa uitgelegd worre over 't wel en wée van Jan en alleman. Pas mar op de manne van De Kwast zijn wir los, ze zijn **“om op te vrete”**.

Ok wille me n'onze trouwe adverteerders wir bedanke vor de gegeve steun en mense ga t'r 's lengst en nar binne!

Veul leut bij 't leze van di boekske en op 't Koffiekesert!

En denkte k'eb nog 'n leutig liedje of 'n ekt kom op 't podiejum, da zou stik gèèf zijn!

'n Drop Kwast

Kwaste Nuuws

d'Afgelòpe jaar ist'r wir 't één en 't ander veranderd in de bend. Ge zal denke wir al?

Ja, want De Kwast is'n bend die altij in beweging is. Nie da ze zo veul lope, ken me 'n avend 'errinnere waar ze nie wijer zijn gekomme as 't Beursplein.

De beweging zit'm vooral in 't komme en gaan van de muzikante en ok 'n bietje in 't wisselen van instrumente.

In 2002 ware me mè z'n 18 'ne (17 manne en 'n vrouwke) in 2003 was da mè z'n 17 'ne (16 manne en 'n vrouwke).

Ok di jaar ist'r wir 'n vrouwke bij, mar bij de manne is't 'n ware veldslag geworre!

Mè d'n vastenavend gaf Peter ('n schuif) te kenne nie mir op stap te gaan met de bend (15 manne, 1 vrouwke), en na d'n vastenavend gaf Rob (simbale) te kenne er mee te stoppe (14 manne, 1 vrouwke).

Dus me moeste op zoek naar 'n nieuwe simbalist! Mar bij d'n start in oktober leek 't ons en Johan (schuif) en Cindy (saks) beter om de samewerking nie door te zette (13 manne).Mar vor ellufelluf adde me 'n nieuwe simbalistte in de persoon van Anneke (13 manne, 1 vrouwke).

Mar vor de jaarwisseling gaf René (schuif) te kenne er ok mee te stoppe!

Dus besta de Kwast nu uit 12 manne en één vrouwke.

De bezetting is: 5 tutters, 3 schuive, 2 baritons, 1 kleine trom, 1 gròòte trom en simbale.

Ge zult merke da't kebaal wa minder is geworre!

Zuurstek Kwast

22 jaar bij DE KWAST

Ja, en dan krijg je zo'n verzoek van de redacteur van het boekje van het Koffieconcert om een stukje te schrijven over de jaren dat je bij De Kwast bent.

Als je dan al weer enkele jaren boven de 40 zit dan gaat het geheugen je wat partner spelen, maar éénmaal achter het toetsenbord wil het wel lukken. De Kwast is gestart als een familie band en ik was de eerste die van buiten de familie kwam. Want toen ik er bij kwam had ik verkering met het schoonzusje van de drummer van de band en ik kon een paar van de bandleden van de gebruikelijke verjaardagen. Ik had al wat ervaring met carnaval (sorry Vastenavond) en mijn vriendin komt uit een echte Bergse familie en Vastenavond vieren kunnen ze wel.

Ze zagen in mij een versterking van hun trompetsectie, dus ik niet te flauw en aan het oefenen op de trompet van mijn aanstaande zwager, een probleem hierbij was dat ik geen noot kon lezen en dus was aangewezen op het spijkerschrift (met 1, 2 en 3 geven ze dan aan welke piston je moet indrukken). Dat gaat wel wanneer je de liedjes kent maar ik kon er maar een stuk of 2! Maar toen ik begon te repeteren met de band werd het steeds leuker en kocht ik een nieuwe (Chinese) trompet van dik 200 gulden (en dat voor een zuinige Zeeuw).

De eerste jaren repeteerden we bij Paviljoen Rozenoord, eerst op zaterdagmorgen en later op maandagavond maar dat was niet zo'n succes want we maakten voor de biljarters te veel lawaai en we werden soms verbannen naar de kleedlokalen van de tennis. Toen was ons start café ook al de Grote Slok en gingen we hoofdzakelijk dweilen de weekends voor de Vastenavond. Van die begin periode herinner ik mij nog kindermiddagen van teervereniging de Leutige Roosje en de eerste tochten naar Rijkevorsel.

't Is wel zo da'k in de lóóp van de jare 't Vastenavond gevoel eb gekrege. Vanaf d'n ellufelluf viering (die eb ik as Kwast 2 jaar geleje van dichbij mee moge make) tot aan 't valle van de kraai bende mé d'n Vastenavond bezig. Ge ben bezig mé 't boekske,'t Koffiekesert, Dweilbendfestival, Donateursavond en zo af en toe wa repetere. De dweilavende mé d'n bend; 't is al al die jare dat'r zo af en toe gezeke wor over de kefees waar me naar binne gaan of nie naar binne gaan en welk repetoirke me gaan speule, 't oor volleges mij bij d'n Vastenavond. D'n intocht is ok altij leuk om mee te doen en de 2 keer da De Kwast et mee gedaan an d'n optocht ware artstikke leuke ervaringe, alléénig 't bouwe was gin succes. De Koffiekesertte en Donateursavende (middage) zijn toch ielek jaar wir een óógtepunt vor mij, al mot ik zegge da 2 jaar geleje mé Neuzebal, 't gevoel toen we mé De Kwast vor d'n Prins mé z'n gevolleg de bomvolle Stoelemat in liepe om op 't podium 't nieuwe vastenavendliedje te speule (dan kreg ik as ik daar nog aan denk kippevel). Volleges m'n vrouwke zal ik ok nooit 'n echte Krab worre, want as ze dan vraagt zegges "Schuurke" dan kan ik da nie! Want ik kom van't Eiland (van over de brugge), en dan ben ik ok nog gebore in't mooiste dorp van't eiland "Setalland". En daar lig wellicht m'n innerlijke band mé d'n Vastenavond, want "Setalland" noeme ze op 't eiland "'t Toverkot" dus zellefs Wana zou d'r eige daar t'uis voele.

De 22 jare bij De Kwast ebbe zeker aan de groei van da Vastenavond gevoel in me bijgedrage. Ik 'óóp dan ok nog lang bij De Kwast te kunne blijve speule en te geniette van d'n Vastenavond.

Agge mar leut et ●

Gerdijne

Gerdijne speule deur m'n arses
'k wilt wel kwijt mar ja aan wie?
Dèèrom vraag ik oe, wul d' eve luistere
naar dees gerdijnfiellesefie.

Gerdijne da zijn grote lappe
Ag'n groot raam et zogezeed.
Ze worre van bove opge'ange
en in't midde zit 'n spleet.

Mar witte, ge d'ok eele kleintjes
geplooid, geschove aan 'n roei.
Die zitte dan ok vast van bove
da's 'n waarheid as'n koei.

Edde gerdijne n'alles goed bekeke?
Agge goed kekt lijke ze kepot
want ze zitte vlo mee gaatjes
mar da gif nie oor, da mot.

In duuzend soorte kunde z'ebbe
de gate zijn dan navenant.
Mee blomme, streepe en mee ruite
mee stiksuls, franjes en mee kant.

Mar die gerdijne beste mense
Die bedoel ik eigeluk nie.
W'ak wel bedoel zijn de dweilgerdijne
die'k enkelt mee vastenavend zie.

Die gerdijne motte mekant 'n eel jaar
in doze n'op zolder staan.
Mee vastenavend komme ze pas beneeje
om de straat wir op te gaan.

Ze worre dan wir omge'ange
Brèèd geplooid voor oew gezicht.
Ze zurrege dassie oe nie kenne
Da d'is d'r werrek ok, allicht.

Ziede d'eerste buite komme
dan motte mar denke t'is zo wijd.
Ge kom ze tege in kefeekes
op de mart en bij de geit.

D'r wor éél veul achter gelache
en somweile n'ok gezucht.
D'r wor 'n borreltje deur gedronke
dèèrom ebbe ze zoon aparte lucht.

Ze worre wellus om'oog gesloge
Voor iemand die dan kusse wul.

Mar dan gaan ze gauw wir naar beneje
Want gerdijne vinde da flauwe kul.

Dur 't slik ziede ze slepe
en van de rege worre ze nat.
Mar ze wete van d'r eige
voor d'ak de doos inga, mok toch in bad.

Op de mart komme op lest bij mekare
tot de kraai z'n pote brikt.
Dan ziede ze stil naat uis toe kuiere
blij, mar ok bedroefd, da sprikt.

Asse dan zijn t'uisgekomme
worre ze nog èèn keer vastgepakt.
D'r wor 'n traan mee weggevege
t'is klaar, mar m'ebbe leut gemakt.

Toch zieder nog in goote legge
voor zullie is't fèèst gedaan.
Die meuge nog een keer mee uit rije
asse nar de Kragge 2 gaan.

Lat deze fiellesefie m'n beste mense
oew 'art wa dichter brenge tot 't gerdijn.
En agge d'ur swijle te veul mocht ebbe
dan brenge z'ammaal mar naar mijn.
'n Keneelstek.

Tocht door Sprookjesachtig Berrege

Op 12 april 2003 was het weer zover de donateursavond van De Kwast. Deze activiteit was wat later opgezet als in andere jaren, de mannen hadden wat meer tijd nodig om een idee op te doen en 't uit te werken. Na 't grote succes van 't Uivere was men er toch een beetje van gaan huiveren, want de aankleding van de donateurs was fantastisch en de activiteiten waren ook als een bom ingeslagen. En dat schept natuurlijk verwachtingen en dan is het ook moeilijk om die weer waar te maken. Dit jaar had men gekozen voor het thema Sprookjes, dit gezien de ideeën die door ons B & W en gemeenteraad gelanceerd worden! De leden van de band kregen dan ook het verzoek van het organisatie comité om hun activiteit daar op te baseren en de donateurs kregen het verzoek om hun kleding (uiterlijk) hierop aan te passen.

Een week voor de tocht hadden we 50 deelnemers, maar op de avond zelf verschenen er bij de start bij Krijnen in totaal 65 donateurs en door hun meegebrachte gasten.

Zij werden ontvangen in oosterse sfeer door de organisatie.

Maar de groepen die binnen-kwamen verrasten elkaar (en de organisatie) met hun aankleding en uiterlijk. Je had o.a. Markies de Sade, Sneeuw witje en de 7 dwergen, De wolf en z'n drie wijfjes, Assepoester, Duizend en 1 nacht tekort enz. in totaal waren er 9 groepen.

Na enige uitleg door het comité over de tocht en de invulling van de verdere avond, konden de eerste groepen vertrekken. Per groep kreeg men 2 walkmans mee waarop fragmenten te horen waren van 20 sprookjes die men dan tijdens de tocht moest herkennen en noteren.

In totaal moest men 6 posten aandoen voor men terug kon keren naar Krijnen, bij de start van de eerste groepen vergat het comité om de overlevingspakketten mee te geven! Het bekende adres in de Klaverstraat was één van die posten.

Grebbe Morgana,

Bij 't binnetreje van d'ondergrondse gewelleve van ons stadsriejool, moeste de bezoekers affetoe 20 tot 45min. wachte voordasse aan de beurt ware. Gelukkeg wiere ze 'n bietje bezeg gouwe deur onze 'Arem dames. 'Ierna wiere ze deur 'n duiker van de riejoeltechniesedienst verwelkomt op dees Geweldege, 'Istoriесе, Sprookjesachtege Rondvaart en naar de rondvaartbòòte geleid. Iedere deelnemer kreeg z'n eige bòòt mè roeispaan waarmee 'n trejekt afgeleed moes worre lengst vastenavendatribute, lekkere frisse fekaliejen en riejoelafvoere !! Dit alles vergezeld deur heerleke kots-, schijt- en andere twaletgeluide, 'n ware meziekhaal/ spiritusueele ervaring dus .Alverwege was t'r vor iederéén 'n sterkalkehooliese (1001%) versnapering te versnapere, waarna iederéén weer verder gondelde naar 't eindpunt. Ier moeste de punte verdient worre, van idere groep moest dienééne meej 't beste ge'euge 10 attribute opnoeme die t'ie in de "Toekomstig Toeristiese Ader" van onze Markiezestad gezien ad. Al mè d'al as di d'n goeie test mar; "Rondvaarte deur de Grebbe" 't zal wel 'n sprookje blijve!!!

Markies de Sade en Roodkapje in de Gondel

Bij cafe 't Slik werden de donateurs hartelijk ontvangen door de Markiezen van 't Slik en door de zijdeur naar de grote binnenplaats geloodst. Daar werd een "grandioos" sprookjesbos onthuld waar de sprookjesachtige gasten de tien verborgen sprookjes moest ontwaren wat de meeste met wat hulp aardig lukte. Na deze moeilijke opdracht wachte de deelnemers nog een zware fysieke inspanning,

namelijk het op een stalen ros afleggen van een speciaal parcours met lastige ballonnen. Na afloop van deze opdrachten hadden sommige deelnemers nog adem over om een dansje te wagen bij 't Slik!

Bij de Grote Slok werd men ontvangen door een dorstige

Koning en z'n lakei. Het was tevens de laatste keer dat Nel en Rinus op onze donateursavond gastvrouw en gastheer waren in de Grote Slok. In de afgelopen jaren hebben die de nodige spelletjes gespeeld zien worden tijdens deze avonden, misschien doen ze in het vervolg zelf mee?

Dit keer moest men prinsen raden en gezien de uitslagen die binnenkwamen na afloop waren de donateurs op dat gebied ijzersterk. Ook 't Dobbertje was dit keer opgenomen in de tocht en Hans en Grietje ontvingen alle deelnemers. Één van elke groep moest hier een verhaal voorlezen wat volgens de deelnemers niet helemaal klopte en dat lag niet aan de hoeveelheid drank er in de deelnemer zat (het was geschreven door iemand die veel drank had ingenomen). In 't Dobbertje hing ook een touw langs het plafond waaraan stukken peperkoek en spekken hingen, die moest men met losse handen op eten.

Zoals je ziet was het niet altijd met losse handen, al zal een ieder daar zijn eigen interpretatie aangeven! Uit navraag is gebleken dat Sneeuwvitje geen nadelige gevolgen heeft overgehouden aan deze gebeurtenis, al lijkt het ons beter om deze foto niet te laten zien aan kinderen die nog geloven in sprookjes. Want wat Grietje hier bij Sneeuwvitje doet komt in geen sprookje voor. Ook café De Kroon was weer opgenomen in de route en René en Chris brachten de deelnemers in een modern Oosters sfeertje waarbij door gebruik van digitale hulpmiddelen het kort geheugen van al de deelnemers werd getest. Men moest fragmenten bekijken uit de videofilm van Aladin waarbij de Geest uit de lamp de hoofdrol speelde, nadat de band was afgelopen moest men opschrijven in hoeveel verschillende gedaantes de Geest zich had gemanifesteerd. De deelnemers die later op de avond deze test moesten volbrengen

hadden soms zelf al de geest uit de fles zien komen! Dit jaar was ook het startpunt opgenomen in de tocht, zodat sommige groepen eerst van Krijnen naar 't Dobbertje liepen en direct daarna weer terug moesten naar Krijnen. Er waren ook twee groepen die eerst naar 't Slik en de Klaverstraat moesten en toen weer terug naar Krijnen om vandaar uit weer terug te moeten naar De Kroon!

Ook bij Krijnen zat men in de Oosterse sferen met palmbomen en aangepaste muziek wanneer men z'n opdracht moest uitvoeren. Het had wat weg van het slangen bezweren, een grote rieten mand en daar onderuit kwamen een aantal (tuin)slangen waarop men moest blazen. Wanneer er stevig werd geblazen kwam er een ballon te voorschijn uit de mand en men moest net zolang blazen tot de ballon klapte (of weg vloog). De ballonnen waren eerst nog gevuld met een paar rijkevorseltjes maar toen een oosters geklede dame zoog i.p.v. blies kwamen de kleine rot dingen in haar keel en kreeg ze het Spaans benauwd, vanaf dat moment werden alleen nog lege ballonnen gebruikt (José, nog bedankt voor je hulp). Zo tegen middernacht waren al de groepen en de Kwasten van de posten weer terug bij Krijnen en kon het tellen beginnen. Voor de eerste drie groepen was er een

fles Sneeuwwitje en voor de best verklede man en vrouw was er een klein bokaaltje. 3e werd groep 6, 2e "Markies de Sade" en 1^e was "De Oma van Sneeuwwitje met familie". Riet en Jos gingen lopen met de prijs van best verklede vrouw en man. Wellicht moeten we de volgende keer ook een prijs in gaan stellen voor de best verklede groep, de groep van Sneeuwwitje en de 7 dwergen (pracht geheel) zou dan hoge ogen gooien! En nu op naar de volgende donateuractiviteit!!!

Dweilbendfestival 2003

Ok di jaar was De Kwast wir aanwezig op 't dweilbendfestival en 't was 'n speciaal festival want 't was 't 33^e dweilbendfestival (vor ons de 8^e).

Me doen 'óófdzakellek mee vor 't vatje bier en om de Stoelemat mee te krijge. Na stevige discussie tussen 't blaze door op de repetitieavende 'adde me 'n liedje gevonde dat volleges ons makkelijk te speule was. 't Liedje "m'n Leutig Ding" van de Twee Schuive van enkele Koffiekesertte geleeje. In da liedje wor 't ver'aal verteld van 'n klein manneke wa gròòt wor en later in 'n dweilbend speult, en is altij an't speule met "z'n leutig ding" (z,n schuif netuurlijk !).

Mar om dèèr op 't podium te gaan staan mé 2 zangers en dèèr achter de rest van de bend vor de begeleiding leek ons wa te kaal! Dus ebbe me beslote om ielek couplet wat aan te kleeje, deur de tekst mé 'n aantal mense uit te beelde. M'ebbe toen mé 3 leje van de bend (die me konde misse bij 't speule) en wa vrouwkes en kinders van ons de verschillende ver'aaltjes in elkaar gezet. En as uitsmijter adde me bedacht om bij 't leste refrein mé de bend 'n gròòte kwast tusse ons bene uit te laten komme (vanachter onze lange jas). Na één repetitie mé èèl de bups zat 't er allemaal goed in, en vertrokke me nar de Stoelemat. 't Optreje liep prima, de 2 Schuive kregge 't pebliek goed mee want èèl de Stoelemat brulde uit volle borst "**M'n leutig ding**" op aangeve van René. De ekt om de coupletjes liep ok lekker, allèèn de uitsmijter liep nie 'elemaal goed mar me ware dik tevreje mé ons zellef.

Later kregge me te'ore da de voorzitter van de zjurie op de gròòte Mart 't nie netjes vond om leut te make mé d'n knuppel tusse de bene, ja 't stond zellefs in de krant.

Mar wij ebbe d'r 'n goe gevoel an over ge'ouwe!

'n Knuppel Kwast

Bietje Grof

Wèrrem dattie 't ad dèèr in da zieken'uis! Werrem!

IJ lag zowatte te stòòme onder de dekes, want ij moes éél nòòdeg. Mar, ze ware al lang en brééd lengst gewist, de zusterkes mee d'n ondersteek. En ge zul altijd zien; dan motte nie. Mar nouw wel! Z'n derreme kronkelde deur z'n buik as serpentienes uit 't Stad'uis mette Kindervastenavond. Eél z'n riejelering leke wel 'n bubbelbad. Op 't lest attie z'n 'and mar vor z'n gat g'ouwe en z'n knieje tege mekare. Mee z'n andere 'and kon t'ie nog nèt bij 't belleke neve z'n bed.

Naar zowa d'n éúw kwam de zuster op piepende gummie-zole de kamer in.

“Wa d'is 't meneer Franke?” vroeg ze.

“Zuster, ik mot zo schijte!”, zee Franke. “Nouw, nouw” zee de verpleegster op die bekende sussende tòòn, “zó zegde da toch nie, meneer Franke, ge mot zegge: Ik moet drukken!” “Ja, da weet ik wel”, zee de pasjent mee 'n geknepe stemmeke, “mar agge ier nie drukt, kunde ok nie schijte!”

Goeje, ouwe tijd

'n Gròòtvader, 'n bietje krom over z'n stokske geboge mè z'n kleinzeun die moeite doet om nèt zo langzaam te lòòpe n'as z'n opa. D'ouwe Krab wees mee z'n stokske aan waar t'ie vroeger nog as kulleke gespuld ad.

‘Ja, kul’, zee de grijze Bergenèèr, “vroeger was alles toch veul beter or!” “Watte dan, opa?”

“Nouw, oew gròòtemoeder bevobbeld!”

Kleurlinge

'n Neger is 'n kleurling
mar wat er ok gebeurt
ij et ondanks emoties
'n gezicht, da nooit verkleurt.

Bij blanke is da d'anders
die worre rood van nijd
en bruin van 't zonnebaaje
bij angst, zo wit as krijt

Attie mot overgeve
dan ziet ie groen en geel
en grijs soms van ellende
dus iets is nie riel

De blanke is 'n kleurling
ziezo, da witte nou
en as ik ierzo ronkijk
zijn sommige al blauw.

(I k bedoel d'r kiel netureluk)

O zielige, zalende, zalige stad
waarin ze niks doen as ouw'oere
waarin de Gemeenteraad nou is verkleed
of zijn 't soms echt ammaal Boere ???

Uit de (tijdloze) poezie van de Grootste Boer

Intocht 2003

KOFFIEKESERT

Zondag 8 februari

Aanvang 11.11 uur

Einde 14.30 uur

Café Jan Krijnen

m.m.v. Boerenverdriet, de Sjoekers,
de Kwast en vele andere artieste

**De Kwast " is om op
te vrete"!**